

Je z třeba 29. března. Posloucháte studio N, tady je Filip Titlbach.

Dnes o tom, co se to děje v Izraeli.

Izrael se odcitil na pokraji chaosu, který ohrožuje už nejen politickou stabilitu, ale i jeho celkovou bezpečnost.

Prezident varuje před občanskou válkou. Masivní protesty spustila připravovaná reforma justice.

Izraelský premiér Benjamin Netanyahu, kvůli občanskému odporu oznámil, žijí zatím odloží.

Stává se z ní autokrat obklopený režime extremisty, akudy se tahle země na blízkém východě vydá.

Rusé o tom bavít ředitelkou Herzlova Centra Izraelských Studií při fakultě sociální vět Univerzite Karlovy Erenou Kalhusovou. Vítejte dobrý den.

Dobrý den.

Kde letet zman, nenasout lehá dělá ta skabá rychava, likrát takhle chkika, ve mahlach a kneset a ba'a.

Jak byste stručně popsala tu aktuální politickou situace v Izraeli? Jaké miestavu?

Prostí měják souvisí, ale je pravda, že ta situace je extrémně nestabilní a nemyslím si, že Izrael v své historie byl na pokraji tak obrovského rozklížení.

A jak byste zmínil, to už není prostě jen nějaká zdravá debata v rámci demokratické společnosti o tom, kam by se měla ta země ubírat. To je opravdu krize a rozklížení tak hluboké, že Izrael vlastně přestal fungovat do učitě míry v těch posledních týdnech.

A hlavně se ukazuje, že ta politická reprezentace současná není tím řešením, ale je tím problémem, která to vlastně způsobuje.

A není vlastně schopna v tuto chvíli podle mě přijít s něčím, co by tu situaci mohlo uklitnit.

Vymluvíte o té vládnoucí politické reprezentace, tak možná ať víme, o čem se bavíme.

S kým tam dneska Netanyahu, kterého předpokládám, většina z nás zná, s kým tam vládne?

Na jednu stranu Netanyahu je nejdele vládnoucí izraelským premiérem v historii země a je to politik, který je politik pravěcový,

který je ekonomicky velmi liberální a je to politik, který byl opravdu spíše politikem statusu quo.

On se nehnal do nejakých velkých, například, bezpečnostních akcí, válek a tak dále.

On opravdu spíše mušlo o to, aby se mohla rozvíjet izraelská ekonomika a aby ta izraelská bezpečnost byla silná,

proto se mu někdy i vždy říkalo král bibi a pán bezpečnosti a tak dále.

Nicméně v posledních letech prošel jakúsi odměnou a stál se z něj populistický politik par excellence, který výcemně opravdu postavil to svoje politiku na rozdělování izraelské společnosti.

A začal štvát levici proti pravici. Levičový byl každý, kdo nesouhlasil s Benjaminem Netanyahuem.

Taky Antisemita byl každý, kdo s ním nesouhlasil?

To zase na té možná mezinárodní úrovni spíše v rámci Izraelé, ale štvál sekulární lidi proti náboženským,

štvál izraelské araby proti izraelským židům.

Opravdu rozeštvával tu společnost a celé to korunoval do učitě míre tím,

že vlastně navíc se ještě objevili v jeho případě různé korupční skandály.

A stalo se to, že vlastně z likudu, což je to hlavní dříve středo pravicová strana neskoušu,

myslím si mnohem více pravicově populistická, než středo pravicová,

že sté politické strany začali odcházit lidé, kteří nesouhlasili ze stilem jeho vlády,

a kteří potencionálně si myslili na to, že by mohli Benjaminem Netanyahu a nahradit, a oni vlastně sté strany vyštvál.

Vlastně lidé, mnozí z nich, si založili vlastní politické strany.

To znamená, vlastně Benjamin Netanyahu postupně strácol ten svůj koaliční potenciál, protože...

Sam sebe roštěpil.

Sam sebe roštěpil, a ty nové strany, které vznikli, tak jsou ideologicky likudu velmi blízké.

Tam není zásadní rozdíl.

Vlastně jediné, co je tou štěpití cíliní, je, že ty strany prostě nechtějí dokovalit se s Benjaminem Netanyahu.

No a v těch posledních volbách, které vlastně dopadli velmi, velmi těsně, a ty současné koaliční strany získali od 30 tisíc hlasů více,

to znamená, nelzemluvit o nějakém drtivém vítěství.

Tak Benjamin Netanyahu si prostě spočítal, kde by mohl získat ty hlas,

aby byl schopen překročit magickou většinu v knesetu 61 kresel, a podíval se na extrémní pravo.

A vlastně donutil ty strany, nebo hnutí na extrémní pravu dáce dohromady a vytvořit koalici.

A ta koalice se dostala do knesetu, získala opravdu navíc velký počet hlasů, a Netanyahu se s nimi spojil.

Vlastně dal opravdu jako by košera razítka jednotlivcům a organizacím a hnutím,

které do té doby byli naprosto vyloučeny z to izraelského hlavního politického pravdu.

Dostali legitimitu od něj?

Dostali legitimitu a vlastně ta současná vláda má v sobě politické strany,

které jsou otevřeně rasistické, které jsou otevřeně myzogyní,

které jsou otevřeně proti sexuální menší nám.

To je vlastně jejich hlavní politická náplň.

Ještě jsou tam představitele, na které policie vedla dlouhé policijní složky,

jsou to lidé, které byli odsouzení za radikalismus.

Itamar Ben-Gvir, současný minister policie, nebyl přijad do armády kvůli extrémizmu,

protože on byl členem a vlastně fanouškem židovskér teroristické organizace KAH.

A tak policja z ty vede?

A v tuto chvíli on je minister pro vnitřní bezpečnost.

Takže vlastně Netanyahu opravdu tak strašně ublížil tomu te izraelské politice,

tím, že vlastně přitáhl a přivedl tyto lidi do toho politického středu,

nebo vlastně legitimizoval to jejich chování,

takže opravdu z toho si myslím, že se izraelská společnost bude zbírat velmi dlouho.

A kam se vytratil ten statuskovo, o kterém stemluvila, proč přišel z tou reformou justice?

Netanyahu za mnoholecvé předchozí vlády vždycky nejvyšší sout chránil.

A tam byly pokusy o jakou si reformu a můžeme se o tom bavit,

určitě nejvyšší sout nebo vůbec soutníci v Izraeli potřebuje do určité míry reformovat,

ale nikoli zrušit.

Ale vlastně s tou reformou přišel až se současnou vládo a to já bych řekla ze dvou důvodu.

Ten osobní důvod, který byste zmínil tam určitě je,

na Benemina Netanyahu a se v současnosti vede trestní stíhání u Jeruzalemského soudu.

A pokud by se podařilo Netanyahu i prosadit tu reformu,

tak vlastně by bylo jasné, že ten sout bude zastaven,

nebo prostě půjde dostracena, protože tá politická kontrola těch soutců

bude taková, že prostě ho tě souci neodsoudí.
Jenomalá vsufka, proč po něm dou?
Jdou po něm, protože Benemina Netanyahu vlastně se jako v té politice začal chovat nejen velmi nemorálně, ale zřejmě i trestně.
On vlastně měl podle toho obvinění přijímat úplatky.
Měl přijímat úplatky, no prostě velmi drahé dary, řekněme.
To je ten jeden případ, který se proti němu vede,
a druhý a třetí případ, který se proti němu vede,
je jeho snaha ovlivňovat média, protože on byl jistou dobu také minister pro komunikace a měl údajně slíbit majitelům velkých mediálních domů, za to, že budou pozitivně reportovat o jeho osobie a o jeho rodině a o jeho vládě,
tak je měl za to slíbit určité politické ústupky.
Je to problematický případ, určitě to nebude,
protože je to zcelejstě nemorální na politika.
A jestli je to tresný, to se musíte prokázat.
Nicméně, pro Benjamin Netanyahu,
je to jakási on má pocit,
že se proti němu spikla levicová elita.
A to je víceméně opravdu podle scénáře jakéhokoliv populistického politika,
který se dostane do problému, tak vždycky za to může někdo jiný.
V lidí mají v Evropě toto.
V Americe může za to většinou levicová elita,
v případě novináři a soutci.
Možná je tam nějaký pocit osobní vendety,
že je potřeba jim přistříhnout krídla,
těm takzvaně levicovým soutcům.
A to je jedná rovina a druhá rovina,
která je mnohem hlupší a závažnější.
Té reformy je o tom,
že izraelská společnost je opravdu velmi polarizovaná.
Už dlouho jsou v Izraeli hlasy,
které jsou velmi ostře proti tomu soudu vymezeny,
protože oni mají pocit,
že ten sout chrání nějakou podobu Izraeles,
kterou oni nesou hlasí.
To znamená, že ten sout se snaží opravdu udržet v rovnováze ten fakt, že Izrael je jak židovský stát,
tak demokratický stát.
A že oni opravdu ti soutci prosadili věci na ochranu menší, na ochranu žen.
Prostě se do učité míry snaží udržet v rovnováhu.
A tyhle ty skupiny lidí, které reprezentují

jak ultra-ortodoxní židé,
tak radikální, obzvlášť radikální osadníci
z západního přehu prostě si tento Izrael nepřejí.
Oni by chtěli Izrael, který je židovský na prvním místě
a kdy prostě ten sout žádným způsobem
neomezuje vládu ve své politice.
A problém je, že Izrael nemá ústavu
a problém je, že Izrael nemá senát.
To znamená tam vlastně nejvyšší sout
jedinou instancí, která může do učité míry
řekněme korigovat učítá politická rozhodnutí vlády
a knesetu.
A tyhle lidi, kteří si tohle přejou,
to jsou lidi, po kterých musí netan jeho sáhnout,
aby měl velkou podporu?
Oni má ve vládě a bez nich vlastně
oni má ve vládě a týmu jasně naznačili,
že prostě, pokud toto neprojde,
tak jsou připravení z té vlády odejít.
A když on musí na ruku extremistům?
Ono je to trochu komplikovanější,
protože například ultra-orthodoxní strany,
které jsou tradičním spojencem
Benémyňa Netaniahu a které mají velký zájem
na tom, aby vlastně se ten nejvyšší sout
opravdu omezil, protože jím jde jednak o to,
aby ten stát byl mnohem více žirovský.
Podle jejich představ, co znamená žirovský,
to je také ten problém,
že mají tu představu velmi tradiční,
ultra-orthodoxní, tak to je jedna část
toho jejich zájmu, druhá část jejich zájmu je to,
že nejvyšší sout například rozhodl o tom,
že prostě není správné, aby ultra-orthodoxní muži
a že nejkonečkou jsou také nechodili do armády.
A to je něco, co oni prostě nechtějí,
protože nechtějí, aby jejich synovéšli do armády,
protože se bojí tomu, že byli vystaveny něčemu jinému,
než, řekněme, doktrínětěch rabínů.
To znamená oni, to je ten jejich zájem,
ale myslím si, že teď už začali trochu couvat,
protože si uvědomili, že před si jenom
ta většinová společnost je tak zásadně
proti tomu, že se začali obávat,

kam až by ten chaos mohou zajít.
Ale ano, toto je jedna,
jako silný hráč v té koalici,
ale zásadní hráč v té koalici
je vlastně ta politická strana sloužená z extrémistů.
A tam si myslím, že jako s nimi
udělat jakýkoliv kompromis bude mnohem mnohem těší.
By když jste mluvala o té reformu,
mě tak se říkala, tak metaforicky,
že by tou reformou justeci přestřehl křídla.
Co by to znamenalo v praxe?
Co se v té reformu mě píše?
Ta reforma má za cíl dva hlavní cíle.
Jeden cíl je to, že komise,
která menuje ústavní souce,
ale potom nejen ústavní souce,
když to bude mít nad souce těch nižších instancí,
takže tam rozhodující slovo budou mít politici,
a navíc ještě politici vládnou cí koalice.
To znamená, až do sut, to byla komise,
kde politici a souci jsou rovnoměrně zastoupení,
a kde opravdu ta rola těch souců je velika.
Tak to by to by přestalo.
Součást ještě toho je,
že by byl ukonšent princip seniority,
to znamená, že předsedou nejvyššího souce
se sedecky stává ten nejstarší,
teď by právě takomise mohla navíc ještě
doporučit, nebo doporučit určit,
kdo by byl předsedou
nebo předsedkyní toho nejvyššího soudu.
To je zpolitizování justice, klasice.
Zcela naprosto je zpolitizování justice,
ale aby to nestačilo,
tak ta reforma ještě vlastně říká,
které zákony by ten sout mohl posuzovat,
a které by nemohl posuzovat,
a ty takzvaně zákony, které mají ústavní charakter,
tak ten by sout úbec ani nemohl posuzovat,
ale zchválit v Izraeli zákon
s ústavním charakterem je velmi jednoduché,
k tomu stačí prostá většina,
takže by stačilo každý zákon,
který ta vláda považuje za řekněme zásadní,

tak zchválit v tomto režimu.
No a to rozhodující, co vlastně,
ta reforma připravuje je,
že Kneset by byl schopen přeglasovat prostou většinou,
jakékoliv rozhodnutí ústavního soudu.
To znamená de facto ten ústavní soud,
by byl opravdu pouze do počtu.
Byla by to prostě instituce,
která má nulové možnosti.
A potom kinova vesnice, máme soudy,
ale nic nezmůžou.
Ale nezmůžou. Vlastně opravdu vláda prosté většiny
by měla absolutní moc.
A samozřejmě, a to je to,
co tak koalice říká, kdy tě to demokratické,
když přece my jsme vyhráli volby
a respektujeme demokracii
a kdo volí soudce, když vždy tě to denemokratická instituce
a jak si hájí zájmy jenom nějaké vybrané skupiny.
To jako, kdyby opravdu nechodili na úvodu politologii
první týden, protože prostě demokracie nestojí na tom,
že většina, která se dostane k moc,
má neomezenou moc.
A nebo chodili je právě většina, jak to chodí?
To je to nebezpečné, protože tím,
že Izrael nemá ústavu a nemá zakotveny,
například ochranulických práv,
svobodné volby,
rovná práva pro všechny bez ohledu
na rasu, na nábuženství, na pohlaví.
Vlastně to nemá zakotveno v ústavě,
nejdou to ta pravidla, která jsou nedotknutelná,
tak je to problematické.
V Izrael má mnoho věcí nenapsaných
a myslelo se, že přece
to nemůže nikdo ohrožit.
Přece národ, který vznikl částečně
na spopela druhé světové války,
tak přeci je jasné, že toto je nedotknutelné
jako ochranulických práv, ale není.
My máme taky ústavní zvyklosti
na Pražském hradě, a že to není nic nedotknutelného.
Nicméně to, co popisujete, to je přece úplná demontáž demokracie.
No je to příprava na demontáž demokracie,

protože samozřejmě pokud by ta vláda dostala tyto pravomoce, tak pak už by si mohla dělat prakticky cokoliv. A teď se spekulace, co je vlastně ten tzv. endgame, o co jim vlastně dě, těžko říct, ale bylo by třeba velmi jednoduché a tím by možná začli skomplikovat volební práva izraelských arabů nebo hůbec znemožnit arabským stranám kandidovat. Jo, to by mohlo začít na základě, nevím, čeho si, nedostatečné lojety, nebo... No, čeho kolif, jo. Určitě by se to dotklo sexuálních menšin, to je jenom otázka času bylo by to třeba o tom, že obchodník, který nechce nabízet ve služby sexuální menšin, tak nemusí dokonce se to mělo týkat i nemoc nic. A už by to byl prostě takový postupný, ano, bylo by to postupná demontáž prostě, prostě demokracie. A zrovna, u sexuálních menšin nevy užívá dlouho doby Israel Pinkwashing, směrem k západním zemím ukazuje, že vlastně otevřenou společností, demokratickou společností, tou společností, která má ty stejné hodnoty, jako to americko-eurobská. Já hrozně nemám rád, že se používá svoj Pinkwashing solisosti s Israelem, protože opravdu Israel je jedinou zemí na blízkém východě, kde prostě patří, k sexuální menšině není problém. Znamená je to opravdu něco, co je v zvaž kontextu blízkého východu naprosto unikátní. A myslím si, že v tomto ohledu jako Israel opravdu udělal obrovský krok. Takže já si nemyslím, že to je úplně jako Pinkwashing, že to Israel používá v rámci jakso vylepšování svého ména v západních zemích, o tom není sporu. A fakt je ten, že koniec konců palestinčtí gejové se snaží úteč do Izraeli, protože na palestinských územích jim velmi často hrozí smrt. Takže to asi myslím ukazuje o tom, jaká je ta realita. To neznamená, že ten jako částečně nelyberální přísupnění ani v Izraeli. To jenom znamená, že to je země, kde se žije líp. To já neříkám, ale kdybyste si chtěl vybrat jako gay, kde chcete v na blízkém východě žít, tak tyto jediná země, kterou si vyberete, pokud chcete přežít. Jak je pro vás překvapivé stouznalostí

ta Izraelské společnosti, která je velmi rozčleněná?
Jak velká, nebo jak silná, velna odporu
se proti tomu návrhu, proti té reformní justice zvedla?
Jako pro mě ty demonstrace jsou úžasně dobrou zprávou
o stavu Izraelské společnosti, protože se
ukázalo, že Izraelci nejsou pasivní
a že opravdu pochopili, že v tady jde ohodně.
A když to pochopili, tak ta opozice začala být neuvěřitelná.
To, že lidé prostě 3 měsíce v kuse
prostě demonstrují opravdu mnoho lidí,
dalo by se říct, dalo svojí práci
a de facto i rodinu, jako vedle
a prostě účastní se těch demonstrací.
Jsou demonstrace samozřejmě netan jahu se snaží popsa
jako demonstrace elitáru, ale není to pravda
prostě do těch ulic vyšli lidé v Tel Avivu,
ale i v malých městech vyšli tam lidé samozřejmě
sekulární, liberální, ale nejen.
Jsou tam lidé, co mají kipu,
jsou tam mladí lidé, starí lidé.
Takže ta občanská společnost se opravdu pozvedla
a to mi dává učitou naději,
že vlastně to ty lidi vyburcuje
a že si uvědomí, že je Israel má problém
a že v líce méně ta justiční reforma
jenom ukázkou toho, jak hluboký problém Israel má,
že opravdu je potřeba podle mě začít řešit určité věci
a to je možná na první místě
společenská smlouva v Izraeli,
jaké jsou vztahy mezi těmi jednotlivými skupinami,
jak je možné, že v Izraeli prostě 30% populace
platí 90% daní,
jak je možné, že prostě ta komunikace
mezi židi a araby a mezi židi
sekulárními a náboženskými ortodoxními
prostě je tak strašně předušená.
To by mohlo, to by mohlo prostě pomoci,
myslím si, že by to...
Nejake platformně má taková společenská smlouva
vzniknout, to jsou právě zákony,
to jsou výroky politiku,
to je přece vholení těch lidí do portány,
které za nás rozhodují.
Prostě ta společenská smlouva

je výsledkem, řekněme,
nějaké izraelské historie,
byla nastavená v 50. lete, v 60. lete, de facto.
A prostě ta situace je neská jiná,
jak si demografické jiná,
prostě ultra-autodoxní židů přibývá,
protože mají průměrně 6-7 dětí
a není možné, prostě,
aby ta společnost byla zcela odloučena
od té většiny, aby prostě de facto,
jak si ta většina platila životní stil
této menšiny, která brzy přestane být
jako takouto len měňšina,
aby je to na prosto dominantní
v té izraelské společnosti,
nebo mnohem dominantnější naše dosud.
Tak to si myslím, že je důležité.
Učitě je potřeba, aby prostě byla více
tak si integrovaná do politiky.
Nemyslím ekonomicky a sociálně,
ale politicky, vlastně,
je izraelské a rabové.
A potom doufám, a vidíme to
i v rámci těch demonstrací,
že je to masové, ale vidíme to,
přítomné, že prostě
myslím si, že spousta izraelsků
si začíná uvěnomovat,
že prostě ta okupace
je součást z toho problému,
a že mnoho izraelsků
opravdu se proti té okupaci
nějak úplně zapouzdržilo.
Prostě ji začali ignorovat.
Prostě začali mít pocit
a doučit míry oprávněný,
že opravdu z palestenci
se stejně na něčím dohodnout nedá.
A je to pár pády, která nastala
po té, co opravdu probíhala
ta jednání a mírove procesy
s osla a tak dále.
A nepovedlo se to,
a je to v rámci

nějaké psychické obrany
předtím,
tak prostě to začali ignorovat
a měli pocit, že prostě to
se nás netíká.
Nemusíme s tím souhlasit,
můžeme s tím souhlasit, je to jedno.
Prostě nás je to netíká.
Myslím, mnoho z nich uvědomal,
že se jich to týká, protože
náboženští sionisté
a ten extremismus,
který přišel do tej izraelské politiky
přišel ze západního přehu,
přišel z okupovaných území.
A prostě pokud se ten extremismus,
který se tam rozvíjí prakticky
nekontrolovatelně,
pokud se nezačne řešit,
tak to prostě stahne
ten Israel dolo.
To, že to je přepomenoutí bolestního místa úplně pro všechny.
Myslím, za tím toho říkám,
není dominantní téma těch demonstrací.
Ale vidíme, že tam ty skupiny
lidí, které volají
po právech pro palestince
a prostě z okupací
není demokracie, vidíme tam tahysla.
A nikdo na tě lidi nekřičí,
nikdo prostě se nestnažíte lidi umlčet.
Je to součást těch demonstrací.
Součástí těch demonstrací je i to,
že mezi protestujícími
jsou ičlanové Izraelské armády,
Izraelský bezpečnostních složek.
A co jsem tak četl zběžně,
tak podle některých expertů
tohle oslabuje nejenom
bezpečnost Izraele,
jako takového.
Někdo říkáte, někdo táte.
Ale i vlastně trochu myzenárodní,
vůči Iránů, vůči hisbaláhu.

Jak velký je tohle problém?
Učitě to má tu rovinu v nitropolitickou,
protože armáda
a bezpečnostní složky
byli vždycky nad politikou,
byli a politické a nezapojovali se
do těch nitropolitických pří.
A to, že vlastně armáda
především tedy záložáci
a tam je potřeba říct,
že armáda potřebuje
záložáky,
že to není jenom o tom,
který momentálně slouží,
ale že lidé, kteří skončí
tu 3 letou, nebo 5 letou službu,
tak potom ještě chodí
na pravidelná cvičení
třeba dalších 30 let svého života.
A že to jsou klíčové lidé,
tí lidé jsou piloti,
tí lidé pracují v těch
kibernetických jednotkách.
To není jaká pomocná služba,
v armádě, která bude
nedemokratická,
nebudou sloužit prostě
nedemokratickému státu.
Tajné služby požádali
o možnost současně
demonstrací
a tě těm
příslušníkům tajných služb
dali to povolení,
jená se tedy omosat,
jená se o tu vnitřní bezpečnost.
Nicméně prostě je to pravdupoprvé,
co se tito
institucem si zapojili do vnitropolitického boje.
To je obrovské gesto.
Je to obrovské gesto a myslím si,
že to bylo strašně důležité, protože
i Netanyahu, který už
je jinak na prsto hluhí a slepí,

myslím vůči tomu, co se děje,
tak si uvědomil, že opravdu tohle to je problém.
Ale co se týče, samozřejmě
měté mezi národní situace
je bezpochyby pravda,
že arabský svět a jírán to sledují.
Ta jich interpretace
těch událostí nemyslím si,
že je úplně správná, protože
o něj se hlavně soustředí na to,
že Izrael imploduje,
že je izraelská společnost
se rozkládá ze vnitř,
což možná mají částečně pravdu,
ale už třeba nereflektují to,
že to současně taky
úžasný důkaz izraelské demokracie.
A že to, co se tomu
arabskému světu a jíránu nedarí,
protože tam vždycky demonstracie
ta policie a ta armáda
rozežené tím, že mnoho demonstrantů
je silní a zavře.
Tak to se prostě v Izraeli nedějí,
že ty demonstracie jsou velmi poklydné
a ta policie pravdu jako kooperuje
s těmi demonstranty
a demonstranty se zneží kooperovat
s tou policií, k tomu násilí
prostě nedochází.
Ale určitě je to
něco, co ti nepřátela
izraele sledují a mají z toho
nesmínou radost, protože mají poci,
že sice se nepodeřilo
zničit Izrael zvenčí,
ale že vlastně Izrael se zničí
sám ze vnitř.
Tak teď uvidíme,
jestli se zničí nebo nezničí,
protože Netanyahu ve svém projevu
oznámil, že tu justiční
reformu zatím stáhne.
Když mě je še všerud,

mnou a milchem je tachím
býdavrůt, aní k Rošlým
šala, lokech pesek zmánů.
Tohle neznamená, že ji úplně zruší.
Ten Netanyahu v projev,
kdy to oznámil, byl
vlastně něčem
prosto otřesný, protože
on na jednu
stranu řekl, že tedy
reformu pozastavuje, a že
chce dát prostor jednání,
kterému tedy už došlo
k tomu prvním kolu.
Ale současně
se ukázalo, jak on prosto
není schopen reflexy těch
událostí, které on spůsobil.
On se neumluvil, on neřekl,
že je prostě ta vláda se dopustila
jakékoliv chyby.
Demonstranty označil
za anarchistickou menšinu,
která úvedla
v Izrael do toho stavu.
Mluvil o tom,
že potřeba za každou cenu zabránit
občanské válce,
které on výrazně přispěl
nikoli v ty demonstrace.
A potom vlastně
změnil intonaci hlasu
a nejenou se začali dokonce
úsmívat a říkal, ale pak tady
jsou opravdoví demonstranti
pro vládní demonstraci.
Kterou vlastně
pro vládní strany svolávali celý den
právě na ten moment,
kdy potom Netaněhu vystoupil
s tím projevem, a ty označil
za ty rizí, kteří přišli
prostě chránit tu demokraci.
Takže pro ty lidi,

který opravdu 3 měsíce
demonstruí a mají
pocit existenční obavu
o to, co se vlastně s tou zemí děje,
tak to byla spodobně strašně studená
a spifrostrující.
Strašně frustrující a myslím si,
že prostě
problém je, že Netaněhu
tolikrát minulosti porušil
sliby, které dál
různým způsobem
prostě manipuloval
ty
své politické partnery
že prostě nikdo nevěří, že Netaněhu
to myslí vážně. Takže uvidíme
uvidíme vlastně
on řeklo, že se ta reforma
týna stůl knesetů
v jeho letním zasedání, to letní zasedání
začíná tuším koncem
důbna. Takže
není příliš mnoho času na nějaká jednání
a
uvidíme jak to bude probíhat. Moderátorem je
prezident Herzog, to je myslím slibné, ale
No a to bych srát zeptal, protože
právě prezident Herzog
hodně volá postaženité reformy.
Mě by zajímulo, má vliv v tej israelské politice?
Tak je to do učité
míry
symbolické, protože podobně
jako v Čechách. Prostě ten prezident
je na jednu stranu důležitá symbolická
figurá, ale nemá prakticky možnosti.
Pravdu te politicky
přili zasahovat, ale prezident Herzog
od začátku té krize
se snažil být
na můj vkusně když
přiliš opatrný.
Že se zcela jasně

řekni, že mi neví muzil
učit reformy a říkali je potřeba
o něj mluvit, je potřeba právě dialog,
ale možná je to dobře, protože si tím
připravil tu pozici
na tu roli toho moderátora, kterým se
opravdu teď stál a
jak ty koaliční strany,
tak ty opoziční strany, včetně
strany práce a včetně arabských stran, to znamená
ty úplně marginalizovaní
v tom současném knesetu, tak
jsou přizváni k těm jednáním
a co je důležité, vlastně
zalikut a za vládní koalici tam
nejsou těhlavní předkladatele
ty justiční reformy. To znamená
a zalikut minister
z pravidonosti Levin a
za ty náboženské
sionisty, šef, komise
knesetu pro justici
Rotman. Což jsou
ty hlavní tváře té reformy,
tě naprosto nekompromisní
politici, kteří to tlačili a
cedilo co sedil a to je docela zajímavá
správa, obzola je s ohledem na to, že
Levin začal být velmi populární
mezi některými likudníky a myslím si,
že Benjamin Netenehusel možná do učitě míry
začali i obávat, takže už
udává stranou. Takže tam nejsou
ty nejagresivnější
zastánci té reformy
ale často.
Jsem na toho pravdu zvědová, jestli k něčemu
dospějí.
Upuštění od té reformy
vyzval Netenehů aj americký prezident Joe Biden
a izraelský premiér Netenehů
na to reagoval tím, že
se nerozhoduje na základě tla kuze
zahraničí.

Proč je to domácí situace
pro problém i pro lídry
světoví velmoci.
Předně je to obrovská facka
jako ze strany Izraelé
americe, protože
prostě to je
strategický partner pro Izrael
a pravdu ty vztahy s Amerikou
považují Izraelci, je to tam prostě klíčové
pro izraelskou bezpečnost
a vůbec mezi národní postavení
takže to, že prostě Izraelský premiér
reaguje tímto způsobem
ešte ten tvít
někdy vyšel v jednu ráno
takže vidět, že jako
Benjamin Netenehů o tom neprimíšvil
a rovnout to prostě vypustil ven.
Proč je to důležité
prostě
to spojenectví mezi Izraélém
a spojenými státy americkými
ale nejen, že
budec prostě spojenectví mezi Izraélém
západními demokraciemi
je opravdu hodně postavené na hodnotách
a my můžeme mluvit,
že to je všechno strategické
a že to je všechno realizmus
ale není prostě ten idealizmus
a ty hodnoty
jsou prostě protiv zájemné vztahy důležité
myslím si, že to obzvlášť
v případě Ameriky a Izraélé
kdy prostě Ameríka má
takový celý mítus o Izraeli
že to je ta země
která byla postavená
na poušti
že tam je
budovatelství
vlastně což je nějaký ideálne
kterém je postavená i Amerika

můžeme koukat velmi kriticky
ale je to něco
co opravdu je
do určité míry obdivuhodné
co je tam Izrael
byl schopen vybudovat
a to, že je to prostě země
která v regionu, který je autoritářský
který je teokratický
můj demokrací
velmi kulhající, dávno předtím
nejzačali tyto protesty
ale přece jenom zemí
kde se politici střídají
na základě volebních cyklů
a kde jsou svobodná média
a kde platí
stě ochrana ohranalických práv
říkám s problémy
ale je to tam
tak pokud se prostě
z Izraele stané typická blízkový chodní
nějaká jemná
tak bude velmi těžké pro americké politiky
úbec obhájovat to
proč by Amerika měla
pokračovat v tom strategickém partnerství
s Izraelem. A když se podíváme na naši
vlastní sebe reflexy ta Česká Republika
i tradičním západním partnerem
jinak Netanyahu a jinak Izraele
jako země takové
postavili jsme se dostatečně proti
těm jihosnáhám o demontáž
toho demokratického právního státu?
Já nevím, jestli mi to uniklo
ale já jsem jako vlastně
od českých politiků nic ne slyšela
a může to být protože
prostě opravdu Česká Republika
považuje Izrael za spojence
a je to kromě komunistické strany
vlastně je to něco na čem
se schdují všechny politické strany

v České Republice
a já si myslím, že
protože to těch témat
které myslím Česká Republika
posledních měsíců řešila bylo hodně
a byli to hodně vnitropolitická témata
že prostě ta pozornost na ten Izrael
je to chvíli velika
a že si spousta lidí úplně
není jistá co se tam vlastně děje
a že to je spíš taková vyčkávací taktika
ale myslím si, že to je jenom všeho do času
že opravdu v případě
že by justě Izrael
přili za vrávoral
a opravdu by se tam jako
ty reformy prostě prosadili
tak já si myslím, že i takové ty
velmi silní zastánci Izraele
řekněme z toho
konzervativně pravěcového tábora
a je to
já to říkám jako zlostí
protože já si ráde za to
silné Česko-Izraelské přátelství
protože já si myslím, že
to je výhodné pro obě strany
a pro Českou republikou
můžná obzvlášť
ale současně samozřejmě
v momentě, kdy ten váš spojenec
se vydává na cestu
která z mého pohledu je zhoubná
tak je potřeba to prostě říct
a já doufám, že kdyby se něco podobné
u nás a u nás je to může stát
my prostě jako
nemůžeme spát na Vavří Nechynom
protože nám dvoje poslední volby
dopadli relativně ve prospěch
demokratických hlasů
tak prostě taky doufám, že nám to
Evropská unie a naši spojenci
připomenou, že prostě touto cestou ne

že prostě to bude mít dopad
na tu spolupráci a na to přátelství
možná jedno osobní otázku
když z vás strhnuto akaremickou masku
jako analitečky
tak co to sváma dělá
ta současná situace v Izraeli?
No to je
je to pro mě hrozně těžký
jako z celá otevřeně
já prostě jako pro mě
když se
jako v Izraeli dostali
k moci prostě více méně
jako fašizující
a řekněme rasystickí
a prostě
hlasy které
které opravdu říkají
s kterých mě úplně
stávají na hlavě
tak jsem si říkala jak je to možný
jak je to prostě možný
že se něco takového může stát
prostě ve státě na které mi strašně záleží
a které je opravdu židovským státem
se všemi problémy, které to sou přináší
jak je to prostě možný?
Samozřejmě jsem
jako trávila hodiny
na Zuhumu a na Skype
a na WhatsAppu
prostě se svýma izraelskýma kamarádama
který
opravdu jako maj poci, že ten stát
měkdo bere
prostě nebudou schopný v té zemi žijít
a budou muset odejít
a to je prostě, to jsou lidi
kterým prostě mě ten Israel
jako zajímá
který prostě doufám, že tam zůstanou
a pomůžou naopak ten Israel
nahodit zpátky

a ideálně posunout nějakým
lepším směrem
takže je to hrozně osobní
a opravdu jsou tam momenty
kdy
prostě vidím
jak se ta společnost prostě
rozpadá a jak jako hluboký
hluboký schizma to je
a neříkám, že za všechno
může benominetanehu, nemůže, nikdy to nemůže
jeden člověk, ale on k tomu tak strašně
přispěl
prostě je mi to líto, je mi to strašně líto
že ta země místo to, aby
začala ty problémy řešit
tak se prostě tímto způsobem
jako ukázali všechny
ty všechno to zlí
a problematický, který
co v té společnosti je
ale jak říkám na druhou stranu
možná je to dobře, možná
je Izrael potřebuje tou letou
šílenou fází projít
aby prostě se učítý veci ukázali
a aby to prostě
probudil
do učítých míry
jakoby řekněme ten
liberální tábor, který
nechci říct, že byl letargický, to ne
ale zpí se prostě soustředil na jiné věci
prostě soustředil se
na prostě nějakou
nevěm nevládní práci
v nějakých menších tématech
nebo se soustředil prostě na svůj akademický výskum
nebo se soustředil prostě na svůj biznis
teď má na stole fakt problém
a teď má na stole problém
tak jsou to Izraelci
zase na druhou strom
to je země, která vyřešila

tolik problémů, který by
jiné národy považovali za neřešitelný
tak v tom je to možná dobře
že prostě opravdu budou
znikat různé iniciativy
který se budou snažit
ty problémy řešit
Uvidíme
a co mají Izraelci v sobě, že to dokážou?
no, tak to je taková dážka
co vlastně tak speciální
na Izraeli a na Izraelci
já znamením, že
diverzita je to to složení
já myslím, že to
je to tak pestrý, že to je vždy dobrý
že tam jsou lidi
z Evropi, z blízkého východu
ze západních zemí
z východních zemí
lidi náboženský, lidi sekulární
a nějak se musí domovit, aby spolužili
a to je prostě
ten genofond je bohatý
takhle
že ta země od začátku bojuje
o své přežití
a díky tomu pod tím obrovským
tlakem ze sebe dokázala
vymáčknout neuvěřitelné věci
a já to tedy nechci idealizovat
já vím, že to bylo za cenu
jako
jsou tam problémy, který se
díky tomu tam nabalili
ale prostě
opravdu spoustavěcí, co Izrael
dokázal ve vědě
co dokázal v ekonomice
co dokázal, samozřejmě mě je
v té bezpečnostní otázce
je obdivuhodný
ale Izrael v tůle chvíli
potřebuje jak si zmobilizovat

znova ty svoje
budovatelské
instinkty
a dá dohromady tu společnost
a prostě
nějakým způsobem
začít fungovat dohromady
přes všechny ty rozdíly
a
z mého pohledu prostě začít
řešit jeden z těch hlavních problémů
a to je prostě okupace palestinských území
to je něco, co prostě
ten liberální tábor
posunul, odsunul
ve své mozku velmi dozadu
a teď se to prostě vrátil jako boomerang
Ještě poslední otázka Ireno
Izrael je v té oblasti blízkého východu
jedinou demokracií
co by se stalo, kdyby
tenhle region stratil poslední
demokratický stát?
tak
samozřejmě záleží z jakého pohledu
se na to díváme
já si myslím, že nedemokratický Izrael
nebude mít
možnost dlouhodobě
v tom regionu přežít
z toho prostého důvodu
že jeden hlavní důvod
proč Izrael existuje
že má silnou armádu
a ta hodně jak si vychází z toho,
že lidé chtějí v té armádě sloužit
a že tam je obrovský
abych to řekla vědecký potenciál
že spousta těch věcí
co Izrael používá si v Izrael vymyslel
a pokud tě lidé
který jsou součástí
tohodle řekněme Izraelského Hightech
a to je mimochodem pár lidí

to nejsou miliony lidí
to jsou prostě tisíce lidí
když se pár těch lidí rozode odejít
z fleku
po nich jako firmy v Americe
a v Evropě skočí všema deseti
tak prostě
Izrael začne chudnout
a Izrael bude mít technologicky
problém udržet krok
a myslím si, že to bude
mnohem těžší pro Izrael
jak si udržet
tu obrany schopnost
na druhou stranu můžeme říct
že Izrael se stane takovou typicky
blízkový chodní
blízkou autoritářskou zemí
takovou hudou
kde prostě
to lepě zapadne řekněme
do toho regionu, nevím
ale já potom zatím
neumím spekulovat
co by se stalo
ale myslím si, že
kromě stráty technologické
převáhy, tak Izrael potřebuje
podporu západu
a to není jenom Amerika, ale přede všem Amerika
a prostě pokud je nebude mít
tady nemluvíme jenom o financích
tady mluvíme o diplomatické podpoře
tady mluvíme o vědecké spolupráci
tady mluvíme prostě o kulturní spolupráci
tak si myslím, že
je Izrael jako jediný židovský
stát na blízkém východě
bude mít velké, velké problémy
přežít
Říká Irena Kalhůsová s fakulty sociálních věd
Univerzity Karlovy, Irena moc vám děkuju
díte se hezky
Myslím a pissedai

Omíkně

a teď už jsou na radě z právy která by vás Dneska

Rusko zahájilo cvičení s mezi-kontinentálním balistickým raketovým systémem YARS a několika tisíci vojáky informovalo o tom ruské ministerstvo obrany.

Spojné státy podporují zřízení zvláštního tribunálu pro stíhání zločinu agres se proti Ukrajině, oznámila to podle agenturo Reuters a AFP Americká Diplomacie.

Policie uzavírá vyšetřování do Zimetru, jedné z největších korupčních kaus posledních let. Obvinění deníku n potvrdili, že jim vyšetřovatelé umožnili se známit se s pisem a zdoukazy proti ním.

Návrch na podání obžaloby htějí policisté podat do Června.

Odvolaný ředitel úředu práce Viktor Najmón tvrdí, že ministru Jurečka na jeho odchod tlačil užloni, ministrovi lidému pří nabízely lukrativní pracovní místa a sám Jurečka tak podle nej přišel s nabídkou odstupného vrádu statisíců.

A prezident Petr Pavel by pravděpodobně byl pro snížení věkové hranice Prvovoličů ze současných 18 na 16 let.

Mladí lidé podle něj mají dostatečný přehled o situaci v zemi a rozhodně by neznamenely bezpečnostní riziko uvoledních uren.

A na závěr, ještě jízlivá poznámka, aliance pro rodinu u které je rodina tím posledním co jí zajímá a podrouškou vznešeného názvu brojí proti kvír lidem se do toho opět opřela.

Na svém Twitteru zdílela příspěvěk učitelky, údajně pod změněným jménem, která si stěžuje na své transstudenty a transstudentky.

Důvěru těch, kteří se jí svěřili, těžce pošlapala.

Napříkladu jejich životů, které v bulvárním žvástupném nesmyslů a houksů s podezíravým odporem popsala, se rozhodla světu zdělit, jak se všichni řítíme do pekla.

A jako by nestačilo, že těmto studentkám a studentům ublížila jejich transfobní učitelka na nejcitlivějším místě, přysadila si ještě aliance pro rodinu poznámkou, že trans lidé na českých školách mají cituji rozkladný potenciál.

Víte, bránit za každou cenu národ před domnícím upadkem, to je klerofašistický postoj.

A aliance pro rodinu se rozhodla žijí v cestě, nebudou stát ani děti.

Aliance pro šikanu.

Na slyšenou zítra.